

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **RADIO BONTON, a.s.**, se sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 60192682, zast. JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.3.2013, sp. zn./Ident.: 2012/449/zab, č.j.:FOL/1599/2013

t a k t o:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 25.6.2013, podanou téhož dne k poštovní přepravě a doručenou Městskému soudu v Praze dne 26.6.2013, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto usnesení, vydaného ve věci udělení licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Liberec Vratislavice 90,3 MHz/200 W.

V žalobě po specifikaci napadeného rozhodnutí a označení možných osob zúčastněných na řízení žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované, které mu bylo doručeno 27.5.2013, napadá v celém rozsahu. Dále uvedl, že byl tímto nezákonným rozhodnutím zkrácen na svých právech, a proto se domáhá jeho zrušení.

Žalovaná k dotazu soudu podáním ze dne 9.7.2013 potvrdila, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 27.5.2013.

Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Podle § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle § 19 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, proti výroku v rozhodnutí Rady o zamítnutí žádosti o licenci lze podat ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 71 odst. 1 s.ř.s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat

- a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci,
- b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy,
- c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá,
- d) *žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné,*
- e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést,
- f) návrh výroku rozsudku.

Podle § 71 odst. 2 věta druhá a třetí s.ř.s. žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle § 37 odst. 5 s.ř.s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podle § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat *žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné* (§ 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s.). Ze zákona plyne, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz § 71 odst. 2 věta druhá s.ř.s.). Smyslem a účelem toho, aby v žalobě byl uveden alespoň jeden žalobní bod, je především vymezit obsah soudního přezkumu, tj. jaké skutkové a právní otázky má soud posuzovat z hlediska žalobcem tvrzené nezákonnosti správního rozhodnutí. Toto vymezení je výlučně úkolem žalující strany; soud není oprávněn ani povinen domýšlet za žalobce skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Pokud žaloba žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s.ř.s., neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2003 čj. 2 Azs 9/2003-40).

V usnesení ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008 – 78 se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu přiklonil k definici žalobního bodu, podle níž je za žalobní bod nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož lze být i jen v nejhrubších obrysech dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je dle citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu splněna, *pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud*

při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.

Žaloba v této věci však v rozporu s ust. § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. žádný žalobní bod neobsahuje. Z jejího obsahu naprosto nelze seznat, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, popř. za nicotné. Žaloba neobsahuje naprosto žádnou specifikaci skutkového děje vztahujícího se ke konkrétnímu případu žalobce, ani neuvádí právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného rozhodnutí takovým způsobem, který by soudu umožnil vymezit, ve vztahu k jakým právním předpisům má jeho přezkum směřovat.

Uvedení alespoň jednoho žalobního bodu, a to ve lhůtě stanovené zákonem pro podání žaloby, je podmínkou projednatelnosti žaloby v řízení před správním soudem. Absence žalobního bodu (bodů), jímž by byl v souladu s ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. pro soud závazným způsobem vymezen rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, brání soudu v meritorním projednání a rozhodnutí věci a zakládá neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat.

Soud v daném případě nepřikročil k tomu, aby postupem upraveným v ust. § 37 odst. 5 s.ř.s. vyzýval žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v úplné absenci žalobních bodů. Soud vzal v úvahu skutečnost, že žaloba soudu došla poslední den lhůty stanovené zvláštním zákonem (§ 19 zákona č. 231/2001 Sb.) pro její podání. Soud tedy neměl ani z časového hlediska dostatek prostoru k tomu, aby v zákonné dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby reagoval a vyzval žalobce k doplnění žaloby. Pokud by tak učinil, poskytl by žalobci možnost uvádět žalobní body představující jednu z obligatorních náležitostí žaloby až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby. Tímto postupem by došlo k nedovolenému nastavování striktně stanovené a nepřekročitelné lhůty pro podání (a zároveň i rozšíření) žaloby, jejíž zmeškání zákon neumožňuje prominout, a to ze žádných důvodů. Takový postup by ve svém důsledku představoval neoprávněné zvýhodnění žalobce oproti jiným žalujícím, kteří zákonnou lhůtu pro podání perfektní žaloby bez výhrad respektují, a založil by tak nepřipustnou nerovnost mezi subjekty, které se obracejí na soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Pro úplnost soud uvádí, že judikatura správních soudů s ohledem na věcnou souvislost výroku rozhodnutí žalované o udělení licence „vítěznému“ subjektu s výroky, jimiž se zamítají žádosti ostatních žadatelů o udělení téže licence, dovodila, že neúspěšný žadatel o udělení licence je oprávněn brojit žalobou nejen proti výroku, kterým byla jeho žádost o udělení licence zamítnuta, ale též proti výroku téhož rozhodnutí žalované o udělení licence „vítěznému“ subjektu. Ze vzájemné provázanosti a věcné souvislosti obou těchto výroků je ovšem nutno dovodit, že lhůta pro podání žaloby zakotvená v § 19 zákona č. 231/2001 Sb., nutně dopadá i na tu část žaloby, kterou se neúspěšný žadatel domáhá zrušení výroku rozhodnutí žalované o udělení licence „vítěznému“ subjektu. Neexistuje totiž žádný rozumný důvod k tomu, aby pro podání žaloby proti těmto dvěma věcně souvisejícím výrokům platily odlišné lhůty.

V již zmíněném usnesení ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008 – 78 rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že procesní povinnost postupovat podle § 37 odst. 5 s.ř.s., tj. vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby spočívajících v nedostatečné specifikaci žalobního bodu tak, aby mohla být věcně projednána, vznikne krajskému soudu vždy, když žaloba podaná v zákonné lhůtě obsahuje žalobní bod (body) alespoň ve shora vymezené míře

konkrétnosti. Z tohoto závěru vyplývá, že v opačných případech, jako je tento, zákonem stanovená procesní povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění vad žaloby dána není.

Soud tedy dospěl k závěru, že absence jakéhokoliv žalobního bodu v žalobě ze dne 25.6.2013, jímž by byl alespoň v hrubých rysech vymezen rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, představuje nedostatek podmínek řízení, který je vzhledem k podání žaloby poslední den zákonem stanovené lhůty pro její podání neodstranitelný. Soud proto žalobu za použití ust. § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobkyni podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Soud v dané věci nevyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě, protože při odmítnutí žaloby by byl povinen zaplacený soudní poplatek žalobci zase v plné výši vrátit. Vybrání soudního poplatku by v takovém případě postrádalo jakýkoliv smysl. Vzhledem k nutnosti odmítnutí žaloby též nebylo zapotřebí, aby soud vyrozuměl o zahájení řízení subjekty označené žalobcem jako osoby zúčastněné na řízení a komunikoval s nimi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 55/2010 – 59 ze dne 9.9.2010).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. srpna 2013

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.